परिघैश्च गदाभिश्च प्रासमुद्गरपट्टिशैः । मुषलैः पर्व्वताग्रैश्च तावन्योन्यं विजघ्नतुः ।
हयाभ्याञ्च गदाभ्याञ्च पदातिरथिनौ पुनः । युयुधाते महामायौ रक्षसां प्रवरौ युधि ।
ततो घटोत्कचो राजन्नलम्बुषवधेप्सया । उत्पपात भृशं क्रुद्धः श्येनवन्निपपात च ।
गृहीत्वा च महाकायं राक्षसेन्द्रमलम्बुषं । उद्यतं न्यवधीद्भूमौ मयं विष्णुरिवाहवे ।
ततो घटोत्कचः खड्गमुद्धृत्याद्भुतदर्शनं । रौद्रस्य कायाद्धि शिरो भीमं विकृतदर्शनं । ७८८०
स्फुरतस्तस्य समरे नदतश्चातिभैरवं । विचकर्त्त महाराज शचीरमितविक्रमः ।
शिरस्तचापि सङ्गृह्य केशेषु रुधिरोक्षितं । ययौ घटोत्कचस्तूर्णं दुर्य्योधनरथम्प्रति ।
अभ्येत्य च महाबाहुः स्मयमानः स राक्षसः । शिरो रथेऽस्य निक्षिप्य विकृताननमूर्ज्जितं ।
प्राणदद्भैरवं नादं प्रावृषीव बलाहकः । अब्रवीच्च ततो राजन् दुर्य्योधनमिदं वचः ।
एष ते निहतो बन्धुस्त्वया संदृष्टविक्रमः । पुनर्द्रष्टासि कर्णस्य निष्ठामेतां तथात्मनः । ७८८५
स्वधर्म्ममर्थं कामञ्च त्रितयं योऽभिवाञ्छति । रिक्तपाणिर्न पश्येत राजानं ब्राह्मणं स्त्रियं ।
सुप्रीतस्तावत् तिष्ठस्व यावत् कर्णं वधाम्यहं । एवमुक्त्वा ततः प्रायात् कर्णम्प्रति नरेश्वर ।
किरञ्छरशतांस्तीक्ष्णान् विमुञ्चन् कर्णमूर्द्धनि । ततः समभवद्युद्धं घोररूपं भयानकं ।
विस्मापनं महाराज नरराक्षसयोर्म्मृधे ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि अलम्बुषवधे पञ्चसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यत्तद्वैकर्त्तनः कर्णो राक्षसञ्च घटोत्कचः । निशीथे समसज्जेतां तद्युद्धमभवत् कथं । ७८९०
कीदृशश्चाभवद्रूपं तस्य घोरस्य रक्षसः । रथश्च कीदृशस्तस्य हयाः सर्व्वायुधानि च ।
किम्प्रमाणा हयास्तस्य रथकेतुर्धनुस्तथा । कीदृशं वर्म्म चैवास्य शिरस्त्राणञ्च कीदृशं ।
पृष्टस्त्वमेतदाचक्ष्व कुशलो ह्यसि सञ्जय ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ लोहिताक्षो महाकायस्ताम्रास्यो निर्णतोदरः । ऊर्द्ध्वरोमा हरितश्मश्रुः शङ्कुकर्णो महाहनुः ।
आकर्णाद्दारितास्यश्च तीक्ष्णदंष्ट्रः करालवान् । सुदीर्घताम्रजिह्वौष्ठो लम्बभ्रूः स्थूलनासिकः । ७८९५
नीलाङ्गो लोहितग्रीवो गिरिवर्म्मा भयङ्करः । महाकायो महाबाहुर्महाशीर्षो महाबलः ।
विकृतः परुषस्पर्शो विकटोद्बद्धपिण्डकः । स्थूलस्फिग्गूढनाभिश्च शिथिलोपचयो महान् ।
तथैव हस्ताभरणो महामायोऽङ्गदी तथा । उरसा धारयन्निष्कमग्निमालां यथाऽचलः ।
तस्य हेममयश्चित्रं वज्ररूपकशोभितं । तोरणप्रतिमं शुभ्रं किरीटं मूर्द्ध्न्यशोभत ।
कुण्डले बालसूर्य्याभे मालां हेममयीं शुभां । धारयन् विपुलं कांस्यं कवचञ्च महाप्रभं । ७९००
किङ्किणीशतनिर्घोषं रक्तध्वजपताकिनं । ऋक्षचर्म्मावनद्धाङ्गं नक्षमाचं महारथं ।
सर्व्वायुधवरोपेतमास्थितं ध्वजमालिनं । अष्टचक्रसमायुक्तं मेघगम्भीरनिस्वनं ।
मत्तमातङ्गसङ्काशा लोहिताक्षा विभीषणाः । कामवर्णजवोपेता बलवन्तश्च ते हयाः ।
वहन्तो राक्षसं घोरं बलवन्तो जितश्रमाः । विपुलाभिः सटाभिस्ते ह्रेषमाणा मुहुर्मुहुः ।